

Ceteris paribus

UITGELICHT

SCHOOLFRUIT

Schoolfruitcampagnes leiden bij rijkere kinderen tot een afname van consumptie van ongezond voedsel. Dat concluderen Brunello *et al.* in hun onderzoek naar verkoopcijfers van supermarkten in de buurt van scholen in Rome die aan de campagne deelnemen. In armere wijken van de stad heeft de campagne geen effect op de verkoop van *junk food*, terwijl de verkoop daarvan in rijkere wijken twaalf procent afneemt. De campagnes hebben dus wel effect op de groep die minder risico loopt op overgewicht en obesitas, maar niet op de risicogroep.

Brunello, G., M. De Paola en G. Labartino (2012) More apples less chips? The effect of school fruit schemes on the consumption of junk food. IZA Discussion Paper Series, 6496.

VRAAG V/D WEEK

Aan **Hanneke Veringa**, Hoofd Nederland voor AXA Investment Managers

« Is er sprake van een nieuwe Hollandse ziekte? »

In een nota introduceerden analisten van Exane BNP Paribas een nieuwe Hollandse ziekte na het mislukken van het Catshuisoverleg. Hiermee zou zijn aangetoond dat “de huidige strategie van bezuinigen boven groei in de eurozone sociaal en politiek wordt verworpen” en werd gevreesd voor een verdere ondermijning van het vertrouwen van beleggers in een oplossing van de eurocrisis.

In mijn visie is dat een overdreven constatering en inmiddels door de feiten achterhaald. Wat de recente ontwikkelingen wel duidelijk maken, is dat ook obligatiebeleggingen in solide landen als Nederland onderhevig zijn aan asymmetrische risico's. De consequentie voor Nederlandse beleggers is dat politieke veranderingen, onzekerheid ten aanzien van het regeringsbeleid in Nederland en de overige Europese landen, vooruitzichten op een lage economische groei in Europa, in combinatie met uiterst volatiele financiële markten, een grote impact kunnen hebben op de waarde van obligatieportefeuilles, ook in landen die behoren tot de kerngroep van de euro. Nederlandse pensioenfondsen zijn voor bijna zeventig procent belegd in obligaties in de eurozone met een relatief grote allocatie naar landen in het eurogebied zoals Nederland en Duitsland. Deze focus kan leiden tot een geconcentreerd risico en lagere rendementen. Nederlandse institutionele beleggers zouden dan ook een veel meer regionaal gespreide beleggingsstrategie moeten toepassen op hun obligatieportefeuille en dus meer vermogen moeten beleggen in vastrentende waarden in de VS, zoals bedrijfsobligaties, en andere wereldwijde obligatiemarkten.

UIT DE OUDE ESB-DOOS

'S RIJKS FINANCIËN

“Heeft het demissionaire kabinet gemeend, dat het niet op zijn weg lag, in het licht van dit perspectief reeds beleidsbeslissingen van meer of minder ingrijpende aard te nemen, het nieuwe kabinet zal nader dienen te overwegen of en zo ja in hoeverre maatregelen zullen moeten worden getroffen.” Met deze woorden besloot de demissionaire Minister van Financiën zijn nota betreffende de toestand van 's Rijks financiën, behorende bij de ontwerp-begroting voor het jaar 1957. Het kastekort was door hem – benaderend – geschat op f. 900 mln., bij een middelentotaal van f. 6.900 mln. Het behoeft geen betoog dat dit bedrag ernstig zorgen baarde.

Buenk, B.W. (1957) 's Rijks kas en de uwe. ESB, 42(2081), 384-386.

De auteur heeft verklaard dit artikel alleen te publiceren in ESB en niet elders te publiceren in wat voor medium dan ook. Het is wel toegestaan om het artikel voor eigen gebruik en voor publicatie op een intranet van de werkgever van de auteur aan te wenden.